

Snoertjes

De column 'Hersenspinzel' wordt geschreven door Augustinus voor Senioren Vereniging Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Snoertjes, wat is dat nu voor een onderwerp om over te spinselen? Snoertjes..... Het zal wat.

Maar waarom dan toch dit onderwerp onder uw aandacht gebracht? Gewoon omdat we het in ontstellend veel gevallen niet zonder snoertjes of snoeren kunnen stellen. Denk maar eens aan alle huishoudelijke apparaten waar een snoer aan vast zit, Dat zijn er te veel om op te noemen. En zonder snoertjes, snoeren of kabels werken die niet. In vroeger tijden schuurden de vrouwen zich met een luiwagen wezenloos op het vloerkleed om dat proper te houden. Dat moest immers een pronkstuk in de huiskamer en/of de beste kamer zijn.

En daardoor kwam er op een gegeven ogenblik een of andere slimmerik op het lumineuze idee om de stofzuiger uit te vinden. En langzaamaan vond die ingang in het leven van de Nederlandse huishouden, want het spaarde toch heel wat ruggen van de huisvrouwen. Want tapijten schoonhouden en reinigen was immers vrouwenwerk. Daarmee werken kon een mannelijk persoon zich niet permitteren. Geleidelijk aan kwam allerlei uitvinders tot de ontdekking dat het gebruik van een apparaat voorzien van een snoer behoorlijk werk besparend was en “moeder de vrouw” in staat stelde om het huishoudelijk werk op “lichtvoetige wijze” te doe, waardoor andere werkjes die nog met de hand werden gedaan ook goed te doen. Denk maar eens aan “de was”. Een tijdrovend karwei dat veel lichamelijke inspanning van de huisvrouw vroeg. Water koken, dan de vuile was erin, dat flink schrobben en uitwringend en te drogen hangen aan de waslijn. Een werk dat heel wat uren beslag nam. En als dan alles weer schoon was moest het spul ook nog gestreken worden. Dat ging dan met een knots van een bout die op een of andere niet ongevaarlijke manier werd warm gehouden.

Hulde daarom aan de man die erin slaagde om die bouten van een snoer te voorzien, waardoor het strijken van de was

een heel wat minder zwaar karwei werd. En dat snoerwerk zorgde er ook voor dat de handkoffiemolen geleidelijk aan uit het huishouden verdween om plaats te maken voor een elektriek exemplaar.

En dan mogen we natuurlijk de verlichting van het huis niet vergeten. De kaars of andere ongezone lichtbron verdwenen dankzij de dikke snoeren, ook wel kabels genoemd, ook het huis. En dat kwam de luchtkwaliteit maar al te zeer ten goede. We kunnen het ons in de westerse wereld niet voorstellen dat er nog landen zijn waar de huizen en andere gebouwen nog niet ten volle elektrisch verlicht worden. Waar de was nog “met de hand” wordt gedaan en het strijkijzer nog op een hete ongezone warmtebron warm wordt gehouden om het strijkgoed er piekfijn uit te laten zien. Waar zouden we überhaupt zijn zonder de snoeren en kabels die ons het leven aangenamer maken.

Maar..... Waarom zijn we dan dikwijls zo slordig om de grotere snoeren en kabels op allerlei plaatsen open bloot op bijvoorbeeld de vloer te laten liggen als we de stofzuiger niet meer nodig hebben. Of de snoeren van allerlei grote elektrische spullen losweg in onze woon- en slaapvertrekken rond te laten slingeren. Met als gevolg dat er heel wat – vooral – huisvrouwen hun heup of een andere ledemaat breekt.

Snoertjes, snoeren, kabels. Ze zijn niet meer uit ons leven weg te denken. Maar zijn we er dan zo vaak onvoorzichtig en slordig mee? Ook hier kunnen we niet zonder het alom bekende gezegde “Opgeruimd staat netjes”.

Augustinus